

Arrest

nr. 294 914 van 3 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. WALPOT, die loco advocaat B. LOOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op 18 mei 1996.

1.2. Verzoeker dient op 9 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 15 december 2022 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 14 februari 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Midgan-clan. U bent geboren op 18 mei 1996 in de stad Qoryooley, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Qoryooley verbleef.

U groeide op bij uw ouders in Qoryooley, die een winkel met levensmiddelen hadden, en liep een drietal jaren koranschool. Op een avond in 2012 kwamen er 4 leden van Al-Shabaab toe in de koranschool. Na een gesprek met uw leraar wilden zij jullie meenemen. Uw broer werkte echter niet mee waardoor de leden van Al-Shabaab uw broer hebben geslagen. U werd vervolgens samen met uw met uw broer en 8 anderen door Al-Shabaab meegenomen en in een tent geplaatst aan de kant van de rivier. Daar werd u 10 dagen lang vastgebonden. Jullie werden na 10 dagen losgemaakt. Vervolgens vluchtte u tijdens de 13e nacht samen met drie andere jongens weg uit de tent door de tent open te maken. U sliep de eerste nacht van uw vlucht buiten. Tijdens de 2e nacht ging u naar uw moeder. Later heeft Al-Shabaab uw broer vermoord omdat u gevlucht was. Uw moeder regelde vervolgens een man die u diende mee te nemen naar Hargeisa. In september 2012 vertrok u van Qoryooley naar Hargeisa. U verbleef uiteindelijk 6 maanden in Hargeisa.

U vertrok in september 2013 vanuit Hargeisa via Ethiopië en Soedan naar Libië. Na een 6-tal maanden in Libië te hebben verbleven, vertrok u in mei 2014 per boot naar Italië. Een 3-tal weken later vertrok u vanuit Italië via voor u onbekende landen richting Duitsland, waar u in mei 2014 zou aankomen. In Duitsland diende u een verzoek om internationale bescherming in. Deze aanvraag werd echter geweigerd, waarop u eind 2018 Duitsland verliet. U kwam eind 2018 per trein aan in Frankrijk. U werd in Frankrijk echter via de Dublin-procedure op 19 april 2019 per vliegtuig terug naar Duitsland gebracht, waar u dezelfde dag aankwam. U heeft opnieuw een verzoek om internationale bescherming ingediend, maar deze aanvraag werd weerom geweigerd. U verliet Duitsland per trein in oktober 2020 en reisde weerom naar Frankrijk. U diende opnieuw een verzoek om internationale bescherming in, maar deze aanvraag werd wederom geweigerd. U vertrok op 9 juni 2021 naar België. U kwam op 9 juni 2021 aan in België, alwaar u op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde dat u afkomstig bent uit de stad Qoryooley, in de provincie Lower Shabelle, in Zuid-Somalië en dat u de Somalische nationaliteit heeft (zie notities CGVS p. 12-13). U vreest gedood te worden door de islamitische terreurorganisatie Al-Shabaab (zie notities CGVS, p. 19). Echter, zoals hieronder zal worden besproken, rijzen er ernstige twijfels bij uw beweerde Somalische herkomst.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit de stad Qoryooley uit het gelijknamige district gelegen in de provincie Lower Shabelle in Somalië.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze wordt ondermijnd door uw verklaringen betreffende uw clanaffiliatie. Uw verklaringen zijn onder meer incoherent, onjuist en weinig doorleefd.

Wanneer u namelijk ter recapitulatie gevraagd wordt of u tot de Midgan-clan, subclan Gaboye, subclan Madhiban behoort, antwoordt u affirmatief (zie notities CGVS, p. 5). U later opnieuw gevraagd naar uw clantoebehoren, zegt u daarentegen tot de '6 elawi's' te behoren, subclan Gaboye, subclan Madhiban, subclan Ale Adawe. Gezegd dat u daarnet aangaf tot de Midgan-clan, subclan Gaboye, subclan Madhiban te behoren, antwoordt u weerom affirmatief. Gevraagd waar die '6 elawi's' tussen passen, zegt u de 6 elawi's te kunnen benoemen, waarop u de Madhiban-, Tumaal-, Gaboye- en Midgan-clan opsomt en vervolgens aangeeft de andere clans vergeten te zijn. Gevraagd of dat verschillende subclans zijn of hoe dit geïnterpreteerd dient te worden, antwoordt u uitermate vaag en bovenal inconsistent dat u Midgan bent en u verder Ale Adawe bent. Verder zegt u dat Gaboye en Madhiban apart zijn, maar de Gaboye onder de zes behoort (zie notities CGVS, p. 18). Verder legde u bij de DVZ eveneens andere verklaringen af aangaande uw clanaffiliatie. Bij de DVZ verklaarde u namelijk tot de Bo[ol]n-clan, subclan Madhiban te behoren. Dat u niet in staat blijkt eenduidige verklaringen te geven met betrekking tot uw clan ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt verder ernstig ondermijnd door een groot gebrek aan kennis over uw clan. Zo is de door u gebruikte terminologie op zijn minst merkwaardig te noemen. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt zouden de termen 'Midgan' en 'Gaboye' namelijk hetzelfde betekenen of zou de Midgan deel kunnen uitmaken van de Gaboye. Het gegeven dat u enerzijds een onderscheid tussen de beide clans maakt, en anderzijds de omgekeerde redenering toepast, namelijk dat u beweert tot de hoofdclan Midgan en subclan Gaboye te behoren, is zodus niet mogelijk. De Gaboye-clan is, in tegenstelling tot wat u beweert, geen subclan van de Midgan (zie notities CGVS, p. 18). Het is met andere woorden dus niet mogelijk om tot de hoofdclan Midgan te behoren en de subclan Gaboye. Daarnaast zou 'Gaboye' de algemeen aanvaardbare benaming van de clan zijn, terwijl de termen 'Midgan' en 'Boon' eerder een pejoratieve betekenis hebben (zie administratief dossier). Het is allerminst aannemelijk dat iemand die van afkomst tot de Gaboye behoort naar zijn eigen groep zou verwijzen met pejoratieve woorden als Midgan of Tumaal. Uw verklaringen betreffende uw clanaffiliatie geven dan ook een slecht ingestudeerde indruk.

Uw verklaringen betreffende uw ervaringen als lid van een beroepskaste in de Somalische samenleving zijn daarnaast te weinig doorleefd om uw lidmaatschap aannemelijk te maken. U haalt namelijk aan dat uw clan gediscrimineerd wordt door andere clans en jullie bijvoorbeeld niet mogen trouwen met vrouwen die behoren tot een meerderheidsclan. Wanneer u vervolgens meermaals gevraagd wordt welke discriminatie u meemaakte, kan u naast het feit dat ze naar u riepen dat u rauw vlees eet geen enkel concreet feit noemen. U gevraagd of u nog andere discriminatie heeft meegemaakt, zegt u van niet (zie notities CGVS, p. 5). Gezien de genadeloze discriminatie en verwaarlozing die minderheidsgroepen in Somalië te beurt vallen, is het weinig aannemelijk dat u enkel in algemeenheden spreekt en over het feit dat mensen tegen u zeggen dat u rauw vlees eet, in plaats van concrete ervaringen van discriminatie aan te halen. Omwille van deze reden, en omwille van het feit dat u incoherente en onjuiste verklaringen aflegt

in verband met uw clanaffiliatie en de door u gehanteerde terminologie, kan het Commissariaat-generaal niet aannemen dat u tot de door u beweerde minderheidsgroep behoort.

Ook uw kennis van de aanwezige clans in Qoryooley is ondermaats. Gevraagd welke clans er in Qoryooley woonachtig zijn, somt u de Darod-, Hawiye-, Garre- en Sheikhaal-clan op. Gevraagd welke clans de oorspronkelijke clans van Qoryooley zijn, zegt u de Hawiye-clan. Gevraagd welke subclan van de Hawiye de oorspronkelijke clan is, benoemt u de Habar Gidir-clan en zegt dat de Garre daar ook met veel aanwezig is. U verder gevraagd of er nog andere clans voornamelijk wonen naast diegene die u opsomde, antwoordt u affirmatief en voegt toe dat u deze niet kent (zie notities CGVS, p. 5 – 6). Volgens bronnen waarover het CGVS beschikt, is de Garre-clan inderdaad één van de oorspronkelijke clans van Qoryooley, samen met de Jiddo, een subclan van de Digil. Het is opmerkelijk dat u de Jiddo-clan niet eens benoemt als één van de aanwezige clans in Qoryooley, maar wel de Habar Gedir omschrijft als een oorspronkelijke clan. Uit de achtergrondinformatie blijkt nochtans dat deze subclan niet tot de oorspronkelijke clans van Qoryooley en zelfs bij uitbreiding van Lower Shabelle behoort. Deze vaststellingen tasten hoe dan de geloofwaardigheid aan van uw beweerde afkomst uit de stad Qoryooley in Somalië.

Uw geografische kennis doet verdere twijfels rijzen over de door u beweerde regio van herkomst. Wanneer u namelijk gevraagd wordt iets meer over Qoryooley te vertellen, zegt u dat het in Lower Shabelle gelegen is, er een rivier aanwezig is ten oosten van de stad en er voornamelijk landbouwers en veehouders leven. Gevraagd of u zich nog andere zaken uit uw jeugd herinnert, zegt u wel een rivier te herinneren. U gevraagd welke dorpen rond Qoryooley er aan de oevers van de rivier gelegen zijn, antwoordt u: “Kurtunwaarey. Baraawe. En andere die ik ook herinner is Wanlaweyn, maar de rivier passeert daar niet. Er is ook Afgooye, Kurtunwaarey” (zie notities CGVS, p. 8). Kurtunwaarey, Barawe, Wanlaweyn en Afgooye zijn hoofdsteden van andere districten in de regio Lower Shabelle. Deze steden liggen niet in de onmiddellijke omgeving rond Qoryooley en zijn respectievelijk een 50-, 114-, 155- en 94-tal kilometer van Qoryooley verwijderd (zie administratief dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u deze steden opnoemt wanneer u naar dorpen in de buurt van Qoryooley wordt gevraagd die aan de oevers van de rivier gelegen zijn. Gezegd dat u steden benoemt en u ook dorpen mag vermelden, somt u Farsooley en Bolo op (zie notities CGVS, p. 9). Farsooley ligt wel in het district Qoryooley, maar is eveneens ettelijke kilometers van Qoryooley verwijderd. Daarnaast ligt Farsooley niet aan de oevers van de rivier (zie administratief dossier). Het door u vermelde dorp Bolo kon daarentegen niet teruggevonden worden op de op het CGVS beschikbare kaarten. U vervolgens gevraagd of u het dorp Farhaane kent, beweert u Farhaane te kennen, maar er nooit geweest te zijn. Gevraagd of u weet waar Farhaane ongeveer ligt, verklaart u daar nooit geweest te zijn, maar u denkt dat het aan de kant van de rivier ligt (zie notities CGVS, p. 9). Farhaane ligt echter enkele kilometers ten zuiden van Qoryooley en is niet aan de oevers van de rivier gelegen (zie administratief dossier). Gevraagd of u Jasiira kent, zegt u van niet. Gevraagd of u ooit over Jasiira heeft gehoord, zegt u van wel, maar weet u niet waar Jasiira gelegen is (zie notities CGVS, p. 9). Het is echter bijzonder frappant dat u Jasiira niet weet te lokaliseren, aangezien Jasiira minder dan 2 kilometer van het centrum van Qoryooley verwijderd is en net als Qoryooley aan de oevers van de rivier ligt (zie administratief dossier). Gevraagd of u het dorp Wehel kent, zegt u er ook van gehoord te hebben. Gevraagd of u weet waar Wehel ligt of welke richting u uit zou moeten wandelen of rijden, zegt u dat het richting Hamar ligt (zie notities CGVS, p. 9). Wehel ligt echter een 5-tal kilometer ten westen van Qoryooley, terwijl Mogadishu ten oosten van Qoryooley ligt (zie administratief). Het is weerom opmerkelijk dat u een dergelijk nabijgelegen dorp volledig foutief situeert. Tot slot gevraagd of u het dorp Gaay Warow kent, zegt u van niet (zie notities CGVS, p. 9). Voor iemand die verklaart sinds zijn geboorte in 1996 tot aan zijn vertrek in september 2012 onafgebroken in Qoryooley te hebben gewoond, alsook vanaf twaalfjarige leeftijd hielp in de winkel van zijn moeder waar men levensmiddelen verkocht en dus in contact stond met de inwoners van zijn dorp, mag een betere geografische kennis verwacht worden (zie notities CGVS, p. 14). Het is dan ook zeer bevreemdend dat u nabijgelegen dorpen niet kan situeren of geheel foutief situeert. Deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Qoryooley.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat uw kennis over de volgorde van de seizoenen nogal beperkt is voor iemand die beweert opgegroeid te zijn in Qoryooley, een stad in ruraal Somalië waar de mensen naar uw zeggen voornamelijk landbouwers en veehouders zijn. De karakteristieken van deze seizoenen zijn immers allesbepalend in het dagelijkse leven (zie notities CGVS, p. 8 en administratief dossier). Hoewel u de Somalische seizoenen kunt opsommen en de regenseizoenen kunt benoemen, slaagt u er niet in de seizoenen in de juiste volgorde te plaatsen. Wanneer u gevraagd wordt om de seizoenen in volgorde te plaatsen, zegt u het volgende: “Gu, deyr, haggaa en jilaal” (zie notities CGVS, p. 9). Gevraagd of u zeker bent van deze volgorde, verklaart u niet zeker te zijn (zie notities CGVS, p. 10). Deze volgorde is niet juist.

U plaatst namelijk de twee regenseizoenen net na elkaar (zie administratief dossier). Het is weinig aannemelijk dat u als jongere die opgroeide in ruraal Somalië niet in staat zou zijn de volgorde van de seizoenen correct weer te geven. Er kan verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan uw verklaringen met betrekking tot uw profiel van jongere afkomstig uit een stad gelegen in een rurale omgeving in Somalië.

Verder zou men van iemand die in een landbouwregio opgroeide, er woonachtig was tot zijn vertrek in 2012 en er tevens in een winkel met levensmiddelen werkzaam is geweest, mogen verwachten op de hoogte te zijn van de voorbije natuurrampen die de regio voor uw vertrek teisterden. Wanneer u gevraagd wordt of u overstromingen heeft meegemaakt in Qoryooley, antwoordt u affirmatief en zegt dat u dit één keer meemaakte toen de rivier overstroomde. Gevraagd wanneer dat was, zegt u dat dit enkele maanden voor uw vertrek plaatsvond (zie notities CGVS, p. 10). Gevraagd of u daarvoor nog overstromingen heeft meegemaakt, antwoordt u ontkennend en zegt dat u zich niet herinnert dat er iets groter gebeurde dan de overstroming waarover u juist vertelde. Gezegd dat het niet groter hoeft te zijn en gevraagd of u zich een gewone overstroming herinnert, antwoordt u ontkennend en zegt u zich dit niet te herinneren. Verder zegt u dat u enkel die overstroming herinnert (zie notities CGVS, p. 11). De overstroming waarover u spreekt en zich enkele maanden voor uw vertrek voordeed, kon evenwel niet worden teruggevonden.

Wanneer u wordt gevraagd of er soms geen oogst was omwille van bepaalde natuurfenomenen, stelt u geen zware droogtes meegemaakt te hebben in de tijd dat u daar verbleef. Gevraagd of u geen periodes van droogte heeft meegemaakt toen u in Qoryooley verbleef, zegt u geen zware droogte meegemaakt te hebben voor zover u zich herinnert. Verder zegt u dat er één droogte was waarover de mensen spraken. Gevraagd over welke droogte dat ging, zegt u dat dit over de langste droogte ging, de Dabadheer. Gevraagd wanneer deze langste droogte was, zegt u het alleen gehoord te hebben. Gevraagd of u niet weet in welk jaar de Dabadheer plaatsvond, verklaart u niet te weten wanneer dat begonnen is of wanneer het eindigde. U verklaart verder dat u denkt dat u toen nog niet geboren was. Gevraagd of u sinds uw geboorte tot aan uw vertrek geen periodes van droogte heeft meegemaakt, verklaart u dit niet meegemaakt te hebben. Gevraagd of u geen periodes heeft meegemaakt waarin het niet regende en er weinig voedsel ter beschikking was, antwoordt u affirmatief (zie notities CGVS, p. 10). U weet zodus enkel naar de Dabadheer-droogte te verwijzen, waarvan u tevens de periode niet weet, namelijk 1974 – 1975. Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2010 – 2011 hard toesloeg in grote delen van Somalië, waaronder ook in de regio Lower Shabelle en het district Qoryooley. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van november 2010 tot en met augustus 2011 in uw district Qoryooley, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Diezelfde droogtemonitor toont aan dat dit de meest ernstige droogte was van de laatste jaren voor uw vertrek uit Qoryooley. Het feit dat u deze droogte niet zou kunnen herinneren tast de geloofwaardigheid van uw herkomst ernstig aan (zie administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Qoryooley in het gelijknamige district gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Qoryooley heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS van 15 december 2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit en de landen en plaatsen van eerder verblijf (zie notities CGVS, p. 4). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met het gegeven dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gevraagd een goed zicht op uw werkelijke herkomstregio te bieden en de vraag of u bij uw verklaringen blijft en stelt recent afkomstig te zijn uit Qoryooley (zie notities CGVS, p. 10). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.).

U wordt tijdens het onderhoud erop gewezen dat u in het begin werd gevraagd een duidelijk beeld te geven van uw werkelijke herkomstregio en de protection officer dat op dat moment niet had. Wanneer u wordt gevraagd of u erbij blijft uit Qoryooley afkomstig te zijn, antwoordt u kortweg 'Ja' (zie notities CGVS, p. 10). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw verhaal toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel eens schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

“Verwerende partij meent dat verzoeker het niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit de stad Qoryooley, in het gelijknamige district in de regio Lower Shabele, en daar gewoond heeft tot zijn vlucht naar Hargeisa, en dan naar Europa.

Verzoeker is op moment van schrijven 10 jaar weg uit Qoryooley. Hij heeft daar gewoond van 1996 tot 2013, maar is ondertussen al 10 jaar weg. Hij is via Libië over de Middellandse Zee naar Europa gereisd, en heeft in drie verschillende Europese lidstaten bescherming proberen verkrijgen. Het feit dat hij op jonge leeftijd vertrokken is, dat er zo veel tijd verstreken is en dat hij hier zo weinig honkvast is geweest heeft een reële impact op zijn mogelijkheden om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over de stad Qoryooley, en wat hij daar ervaren heeft.

Verzoeker heeft aangegeven dat zijn zus M. bij zijn moeder is in Qoryooley zijn zus A. in Qoryooley woont, zijn zus A. in Hargeisa (Somaliland) woont. Verzoekers tante R-d woont in Mogadishu.

Er zijn dus verschillende aanwijzingen van de aanwezigheid van verzoekers directe familieleden op verschillende plaatsen in Somalië, in Qoryooley, in Mogadishu en in Somaliland. Als er getwijfeld wordt aan de geloofwaardigheid van verzoekers herkomst uit Lower Shabelle dienen de verklaringen over de verblijfplaatsen van zijn familieleden als relevant te worden bestempeld, gezien deze verklaringen zijn beweringen over zijn herkomst ondersteunen, en dient de asielinstantie zich uit te spreken over de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de verblijfplaatsen van zijn familieleden gezien dit een duidelijke aanwijzing vormt dat zij geen andere nationaliteit hebben dan de Somalische en dat zij afkomstig zijn uit Lower Shabelle en banden hebben met de regio rond Hargeisa.

Verzoeker weet dat de Garre clan een van de oorspronkelijke clans is in regio Qoryooley en dat ze met “veel” zijn van de Garre in Qoryooley (CGVS pg. 6). Verder is zijn clan kennis inderdaad niet erg goed. Dat is ook logisch. Niet alleen is verzoeker vertrokken als minderjarige en al 10 jaar weg en in situatie waarin hij geen gebruik moet maken van clankennis voor sociale situaties in te schatten, ook in Somalië zelf was dit voor verzoeker anders dan voor personen die afkomstig zijn uit meerderheidsclans en zich beroepen op hun herkomst om het spel van sociale stratificatie mee te spelen. Iemand als verzoeker kan enkel verliezen door clankennis in de praktijk te brengen. Er is geen enkele aanwijzing dat voor iemand als verzoeker, afkomstig uit een minderheidsclan, gedetailleerde clankennis en kennis over welke clan historisch in welk gebied terug te vinden, verwacht kan worden.

Verzoeker heeft ook nooit beroep gedaan op de steun van zijn clan (CGVS pg. 5).

De kennis die verzoeker nog heeft over zijn herkomstregio is effectief eerder fragmentarisch, maar dat ligt aan het feit dat hij er al 10 jaar weg is, vertrokken was op jonge leeftijd en het feit dat het conflict met Al Shabaab tussen 2009 en 2013 bijzonder hevig was (zie Landinfo, Report Somalia: Lower Shabelle, van 18 oktober 2013 gevoegd door verwerende partij). In een dergelijke situatie, een bijzonder hevig gewapend conflict, verenigt je leefwereld enorm en verlaat je een zeer grote stad niet om op het gevaarlijke platteland op verkenning te gaan.

Verwerende partij noemt het een dorp, maar Qoryooley is een relatief grote stad in Somalië, en biedt onderdak aan zo'n 62.000 inwoners. Alleszins is de stad groot genoeg om als inwoner niet erg bezig te zijn met de specifieke ligging van gehuchten en dorpjes in de buurt. De grote steden in Lower Shabelle, die kent verzoeker allemaal en somt hij ook op. Verzoeker herinnert zich ook een aantal dorpen, en weet er enkele ongeveer te situeren, maar zijn kennis is inderdaad niet heel erg gedetailleerd, maar dit klopt wel met zijn profiel en individuele kenmerken. Verwerende partij vindt het opmerkelijk dat verzoeker wel andere plekken in Lower Shabelle kent, die verder liggen, maar de reden hiervoor ligt voor de hand. Verzoeker is noch op die verder gelegen plekken in Lower Shabelle geweest, noch in de gehuchten rond Qoryooley. De verder gelegen plekken kent hij omdat daar meer over gesproken werd als het om nieuwsfeiten en offensieven van Al Shabaab en de overheid ging. Het is logisch dat verzoeker een verwrongen geografisch beeld van de omgeving van zijn herkomststad heeft.

Wat verzoekers kennis over de seizoenen betreft dient er opgemerkt te worden dat verzoeker die seizoenen effectief kent, dat hij weet welke seizoenen de regenseizoenen zijn, maar dat hij enkel de volgorde verkeerd opsomt en ook aangeeft niet zeker te zijn van de volgorde. Ook al zou verzoeker elders in Somalië of een buurland gewoond hebben, dan zou zijn kennis over de seizoenen gelijk zijn. De vraag is wat verwerende partij meent te kunnen aantonen met dit 'bewijs' dat verzoekers kennis van de seizoenen niet honderd procent is. Zoals eerder gesteld, verzoeker is al zeer lang weg uit Somalië, is op de dool en was jong toen hij vertrokken was. Zijn herinneringen zijn chaotisch. Dit bewijst dat enkel.

Met betrekking tot verzoekers clankennis moet opgemerkt worden dat hij zijn clanlijn gegeven heeft. Uit de landeninformatie die verwerende partij aanbrengt blijkt dat Gaboye en Midgan door elkaar gebruikt worden (zie document van IRBC van 4 december 2012). De term 'clan' wordt in diezelfde tekst voor Gaboye tussen haakjes gezet. Het is in dit document dat er wordt verwezen naar een Gaboye organisatie die stelt dat Midgan een eerder onbeleefde term is die door anderen wordt gebruikt. Volgens de Minority Rights Group wordt Gaboye dan vooral in Somaliland gebruikt. We weten niet hoe de Gaboye van Lo-wer Shabelle naar zichzelf refereren. De algemeen aanvaarde term zou Madhiban zijn volgens dit document. Beroepskastes zouden dan weer een gesegmenteerde afstammingsmodel hebben gelijkaardig aan dit van de clanlijnen in Somalië, wat opnieuw aangeeft dat groepen als Gaboye buiten het clansysteem staan. Volgens sommigen zou Gaboye een verzamelnaam zijn voor alle beroepskastes. Volgens Minority Rights Group zou een van de drie beroepskastes bestaan uit Midgan/gabooye, zou Midgan onderverdeeld zijn in Madhiban en een andere groep. Hieruit kan afgeleid worden dat het blijkbaar wel ok is om de term Midgan te gebruiken. En hieruit kan ook afgeleid worden dat de verhouding Midgan, Gaboye, Madhiban bijzonder onduidelijk is. Uit dit document blijkt ook dat de Madhiban voornamelijk rond Hargeisa wonen, in Mogadishu, en verspreid in Zuid Somalie, wat overeenstemt met verzoekers verklaringen over zijn eigen familie.

Uit het Ambtsbericht van 2006 blijkt dat de Midgan de gangbare naam zou zijn, en dat die ook Madhiban wordt genoemd en dat Gaboye de overkoepelende term zou zijn. De term Gaboye zou volgens dit document overigens net de denigrerende term zijn. Midgan zou onderverdeeld kunnen worden in Madhiban en een tweede groep, of in Madhiban en 4 andere groepen. Volgens dit document zouden de Midgan vooral in Puntland wonen. Ook zouden Midgan toegewezen worden aan andere clans waarmee ze een patroon-client re-latie zouden hebben, en zouden Hawiye-Midgan de zuidelijke Midgaan zijn. In het zuiden zouden beroepskastes verspreid zijn onder clans met eigen namen, en zouden ze verzamelnamen hebben als 'boon'. Over die kasten bestaat volgen dit document geen nadere informatie. Volgens een document van Landinfo van 2016 wordt de term Midgan gewoon gebruikt. Het zou enerzijds naar een specifieke groep verwijzen, maar ook een minder beleefde (somewhat disparaging- generieke term zijn die gebruikt wordt door veel Somaliërs. Ook wordt de naam 'bon' gebruikt. Het is geen clan. Madhiban zou een subgroep zijn van Midgan. Volgens dit document lopen leden van de beroepsgroepen ook niet meer kans op misbruik dan andere Somaliërs.

Het EASO document van 2014 heeft het over Midgaan en noemt die ook Madhibaan en Gabooye, als een generische term maar ook een specifieke groep en dat sommige Midgan zich Madhibaan noemen.

Het is duidelijk dat verwerende partij verzoeker zijn verklaringen en achtergrond aan onderling tegenstrijdige en finaal onduidelijke landeninformatie toetst.

Verwerende partij heeft het over verzoekers clan, terwijl het geen clan maar een beroepsgroep is. Alle termen die verzoeker gebruikt heeft om het over zijn beroepsgroep te hebben zijn effectief gangbaar volgens de door verwerende partij gebruikte landeninformatie, Boon, Gaboye, Madhiban en Midgan, en de verhouding tussen alle benamingen is op zijn best onduidelijk te noemen. Midgan zou een verzamelnaam zijn, maar ook een subgroep, Madhiban zou een subgroep zijn van Midgan, EAOS gebruikt alle termen door elkaar, volgens een ander document zou Gaboye dan weer de overkoepelende groep zijn en Madhiban of Midgan een subgroep. Pagina 5 van 9

Dat Midgaan een derogatoire term zou zijn wordt niet hard gemaakt. Er zijn immers op zijn minst twee midgan-termen, een voor de overkoepelende groep en een voor een specifieke subgroep. Meerdere landenrapporten vinden het wel een aanvaardbare term die ook gebruikt wordt door de mensen zelf om naar zichzelf te verwijzen.

Verzoekers verklaringen komen, ook qua onduidelijkheid over de precieze afbakeningen, wat synoniem is van wat, etc, volledig overeen met de onderling tegenstrijdige landeninformatie. Het blijkt dat de afbakening van de beroepsgroepen, de benaming en de verschillen naargelang de plaats in Somalië en de affiliatie met patroonclans, erg onduidelijk is. De landeninformatie geeft ook aan dat het niet om clanstructuren gaat zoals bij de Somalische clans, het zijn eerder identitaire minderheidsconstructies waarbij de groepsvorming misschien helemaal niet duidelijk afgebakend is, maar vooral negatief is, i.e. het feit dat ze geen deel uitmaken van de traditionele clans.

Verzoekers verklaringen over waar zijn eigen familieleden leven, en met wie uit zijn beroepsgroep hij banden heeft, stemmen alleszins ook overeen met waar de Midgan vooral te vinden zijn: Zuid-Somalië, Hargeisa en Mogadishu.

Uit de landeninformatie die verwerende partij aanbrengt blijkt verder dat er wel degelijk gevallen van verregaande discriminatie kunnen zijn, maar geenszins dat elke persoon in Zuid-Somalië die deel uitmaakt van een beroepskaste per se daden van discriminatie zou moeten ondergaan hebben die verdergaan dan verbaal geweld en uitsluiting. Er wordt niet aangetoond dat er sprake zou zijn van groepsvervolging. En volgens enkele van de bronnen die verwerende partij gebruikt worden leden van beroepsgroepen niet per se nadeliger benadeeld dan andere Somaliërs.

Verzoeker heeft ook veel informatie over de plek waar hij is opgegroeid wel kunnen geven.

Uit het rapport van Landinfo van 18 oktober 2013 blijkt dat ze niet over alle dorpen in Lower Shabelle informatie hebben.

Verzoeker gaf aan dat de overheid de controle probeerde te behouden in 10 procent van Qoryooley, in de Wadajir wijk (CGVS pg; 7).

Verzoeker weet welke regels Al Shabaab oplegt waar ze besturen (CGVS pg; 7).

Verzoeker weet welke gewassen verbouwd worden rond Qoryooley (CGVS pg. 9) en hij weet ook hoe het irrigatiesysteem werkt (CGVS pg. 11).

Hij weet waar je kon zwemmen (CGVS pg. 11), waar er bruggen lagen in Qoryooley en hoeveel (CGVS pg. 11).

Uit voorgaande volgt dat men op basis van de door tegenpartij aangehaalde elementen niet kan concluderen dat verzoekers' herkomst ongeloofwaardig is. Verzoeker dient, gelet op het feit dat hij reeds tien jaar weg is uit Somalië en het feit dat hij als jongeren vertrokken is, het voordeel van de twijfel te krijgen.

Verwerende partij heeft informatie dat verzoeker een procedure internationale bescherming heeft doorlopen in Duitsland, en in 2014 daar verklaringen heeft afgelegd over zijn herkomst. Dat zijn verklaringen die erg nuttig kunnen zijn om naast verzoekers huidige verklaringen te leggen. Het gaat tenslotte om een uitzonderlijke situatie, verzoeker is al meer dan 10 weg uit zijn herkomstregio, dus recentere verklaringen die binnen handbereik liggen aanwenden om zijn dossier aan te vullen is een nuttige aanvulling op verzoekers huidige verklaringen.

Het onderzoek dat verwerende partij dient te voeren om internationale bescherming toe te kennen of te weigeren dient uiteraard in overeenstemming te zijn met de nationale regelgeving, maar dient ook aan internationale en Europese kwaliteitsstandaarden te voldoen.

De samenwerkingsplicht dient gerespecteerd te worden, evenals de onderzoeksplicht.

Het UNHCR Handboek stelt dat de bewijslast in principe op een verzoeker rust. Maar omdat de situatie van een verzoeker om internationale bescherming uniek is, zij zullen immers vaak hun verklaringen niet kunnen staven aan de hand van documenten of ander bewijs, is er in het vluchtelingenrecht sprake van een 'shared duty to ascertain and evaluate all relevant facts'.

Hoewel de bewijslast dus in principe bij de aanvrager ligt, wordt de plicht alle relevante feiten vast te stellen en te beoordelen gedeeld door de aanvrager en de beoordelaar. In bepaalde gevallen kan het zelfs voorkomen dat de beoordelaar alle mogelijke middelen moet inzetten om het benodigde bewijs te leveren ter onderbouwing van de aanvraag.

De beoordelaar moet daartoe vertrouwd zijn met de objectieve situatie in het land van herkomst, en dient te verzoeker te helpen in het aanbrengen van alle relevante informatie.

De gedeelde bewijslast, ofwel samenwerkingsplicht, ligt actueel vervat in artikel 4 lid 1 van de Kwalificatierichtlijn dat stelt dat bij de beoordeling van de feiten en omstandigheden de lidstaat tot taak heeft om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Artikel 4 lid 1 van de Kwalificatierichtlijn werd omgezet door artikel 48/6, §1 van de Vreemdelingenwet.

Volgens UNHCR betekent de 'shared duty to ascertain and evaluate all relevant facts' dat de verzoeker en de asielinstanties samenwerken in de fase waarin de feiten worden verzameld en vastgesteld. De samenwerking houdt, onder andere, in dat de verzoeker en de asielinstanties een gemeenschappelijk doel nastreven, met name het verzamelen van zoveel mogelijk relevante informatie om een zo'n solide mogelijke basis te krijgen voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van de beweerde materiële feiten en de nood aan internationale bescherming.

UNHCR stelt specifiek dat de samenwerkingsplicht betekent dat de asielinstanties:

1) Informatie moeten geven en de verzoeker van richtlijnen moeten voorzien over hoe een verzoek om internationale bescherming gestaafd kan worden en hoe de verzoeker zelf aan de samenwerkingsplicht kan voldoen

2) De verzoeker moeten ondersteunen en richting geven door het stellen van gepaste vragen tijdens het persoonlijk onderhoud

3) De verzoeker de kans moeten geven om eventuele nadelige geloofwaardigheid bevindingen op te helderen en ten slotte

4) Alle beschikbare middelen moeten gebruiken om relevant bewijs te verzamelen, inclusief waar nodig ter ondersteuning van het verzoek om internationale bescherming.

De betekenis die door UNHCR wordt gegeven aan de samenwerkingsplicht wordt onderschreven door het Hof van Justitie en het EHRM. Zo overweegt het HvJ in het arrest M.M. van 22 november 2012, dat de beoordeling van de feiten en omstandigheden in werkelijkheid in twee onderscheiden fasen plaats vindt. De eerste fase ziet op het vaststellen van de feiten en de tweede fase ziet op de beoordeling van die feiten in rechte (of er voldaan is aan de voorwaarden voor het verkrijgen van het vluchtelingenstatuut). Artikel 4 lid 1 van de Kwalificatierichtlijn ziet op de eerste fase van het onderzoek, namelijk de vaststelling van de feiten.

Volgens het HvJ moet een lidstaat voor het bepalen van de relevante elementen samenwerken met de verzoeker: "Concreet houdt deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker."

Deze uitlegging van de samenwerkingsplicht vindt steun in het huidige artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn dat stelt dat lidstaten nauwkeurige en actuele informatie moeten verzamelen over de algemene situatie in de landen van oorsprong en, waar nodig, de landen van doorreis.

Uit de vaste rechtspraak van het EHRM volgt dat het in principe aan een verzoeker is om het bewijs in verband met zijn individuele omstandigheden aan te voeren ter ondersteuning van het bestaan van een reëel risico te worden blootgesteld aan een behandeling in strijd met het verbod op foltering ofwel artikel 3 van het EVRM. Het Hof erkent echter dat het voor verzoekers moeilijk, zo niet onmogelijk, kan zijn om dergelijk bewijs te leveren. De bewijslast mag dan ook niet tot gevolg hebben dat de bescherming geboden door artikel 3 EVRM ineffectief wordt.

Zo stelt het EHRM dat de nationale instanties die een verzoek om internationale bescherming beoordelen gemakkelijker toegang hebben tot landeninformatie over de veiligheids- en mensenrechtensituatie in een land van herkomst. Het EHRM oordeelt dan ook dat de instanties deze informatie zelf moeten verzamelen. Verzoeker meent dat gelet op het feit dat zijn moeder en zus in Mogadishu wonen, zijn zussen in Hargeisa en in Qoryooley, en het feit dat hij Midgan is, en het feit dat hij op erg jonge leeftijd vertrokken is uit Somalië, er wel degelijk sterke aanwijzingen zijn dat hij afkomstig is uit Somalië, regio Qoryooley, en dat het noodzakelijk is in rekening te brengen dat hij al meer dan 10 jaar weg is uit Somalië, en dat zijn verklaringen afgelegd in de Duitse asielprocedure dienen opgevraagd te worden om een beter zicht te krijgen op de toen, recente verklaringen die hij heeft afgelegd over zijn herkomstregio, gezien het moeilijk is te voorspellen wat de impact is van zijn 10-jarige afwezigheid en Europese omzwervingen op zijn vermogen daar nog voldoende gedetailleerde verklaringen over te kunnen afleggen.

Zoals AG Szpunar opmerkt in de conclusies bij het Hof van Justitie in zaak C-756/21 van 16 februari 2023: "Het (Hof) heeft gepreciseerd dat, indien de door de aanvrager van internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.(23) Het heeft ook aangegeven dat de autoriteiten van een lidstaat mogelijkwijze gemakkelijker toegang hebben tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker.(24)".

De verklaringen die verzoeker heeft afgelegd in het kader van zijn asielprocedure in België zijn niet actueel, maar worden 10 jaar post factum afgelegd. De Duitse asielinstanties die verwerende partij blijkens het gehoorverslag kan en wil contacteren, beschikken over verklaringen die veel korter na de feiten werden afgelegd. Het is relevant dat deze verklaringen worden opgevraagd en naast verzoekers huidige verklaringen worden gelegd. Het is makkelijker voor de Belgische staat om die documenten op te vragen dan voor verzoeker. Het maakt overigens deel uit van een positieve verplichting die op verwerende partij rust.

Rekening houdend met het profiel van verzoeker, had tegenpartij verzoeker het voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen. Door dit alles niet te doen, schendt tegenpartij dan ook het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Door haar het statuut van vluchteling niet toe te kennen, schendt verwerende partij bijgevolg artikel 1 van de Vluchtelingenconventie en artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Wet van 15 december 1980".

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de

wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

3.5. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 24 van het Handvest, dient te worden vastgesteld dat elke uiteenzetting van de wijze waarop deze bepaling zou zijn geschonden ontbreekt. Verzoeker is daarenboven niet minderjarig.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoeker slaagt er niet in zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen hierover en volhardt dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio, rekening houdend met zijn profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat de kennis van verzoeker over (i) zijn clanaffiliatie en de aanwezige clans; (ii) de ervaringen als lid van een beroepskaste in de Somalische maatschappij; (iii) de geografische kennis; (iv) over de seizoenen; (v) over natuurrampen en (vi) over de droogte enerzijds incoherent, onjuist en gebrekkig en anderzijds ingestudeerd overkomt. Aangezien verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden.

4.1.3. Allereerst benadrukt de Raad, daar waar verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat de bewijslast in beginsel bij verzoeker zelf rust. De commissaris-

generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van “*gedeelde bewijslast*” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij verzoeker is gelegd.

4.1.4. Verzoeker stelt in zijn betoog, ter verschoning van zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst, dat hij op jonge leeftijd uit Somalië is vertrokken, dat hij intussen reeds tien jaar weg is uit Qoryooley en dat hij door verschillende Europese landen heeft gereisd. Hij stelt dat deze omstandigheden een reële impact hebben op zijn mogelijkheden om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over zijn regio van herkomst. De Raad is echter van oordeel dat zelfs van een jongeman met dergelijk profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Verzoeker stelde weliswaar op minderjarige leeftijd Somalië te hebben verlaten, doch blijkens zijn verklaringen heeft hij zestien jaar in Qoryooley gewoond, waarbij aldus ook kan worden aangenomen dat hij reeds een zekere maturiteit had. Er blijkt in deze ook dat verzoeker actief deelnam aan de Somalische maatschappij, waarbij hij zijn moeder gedurende vier jaar heeft geholpen in haar voedselwarenwinkel (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p.14). Er kan aldus van worden uitgegaan dat verzoeker geen geïsoleerd bestaan leidde en regelmatig in contact kwam met andere mensen. Verzoeker verduidelijkt ook niet waarom de enkele omstandigheid dat hij reeds geruime tijd geleden Somalië verliet en door verschillende Europese landen heeft gereisd, zou maken dat hij niet langer in staat is om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over zijn regio van herkomst. Waar verzoeker dienaangaande stelt dat zijn verklaringen afgelegd in Duitsland in 2014 nuttig kunnen zijn, omdat hij op dat moment nog niet zo lang weg was uit Somalië, wijst de Raad erop dat verzoeker zelf verklaarde dat hij ten overstaan van de Duitse autoriteiten dezelfde verklaringen heeft afgelegd over zijn herkomst (zie NPO, p. 13 en 19). Hierbij kan worden opgemerkt dat verzoeker tevens verklaarde dat ook de Duitse autoriteiten, aldus op basis van dezelfde verklaringen, evenmin geloof hechtten aan verzoekers herkomst (zie NPO, p. 13).

4.1.5. Wat betreft verzoekers kennis over zijn clanaffiliatie, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht aangeeft dat verzoeker er niet in slaagt om coherente verklaringen af te leggen over zijn clanaffiliatie. De commissaris-generaal kan worden bijgetreden in zijn beoordeling dat: *“Wanneer u namelijk ter recapitulatie gevraagd wordt of u tot de Midgan-clan, subclan Gaboye, subclan Madhiban behoort, antwoordt u affirmatief (zie notities CGVS, p. 5). U later opnieuw gevraagd naar uw clantoebehoren, zegt u daarentegen tot de ‘6 elawi’s’ te behoren, subclan Gaboye, subclan Madhiban, subclan Ale Adawe. Gezegd dat u daarnet aangaf tot de Midgan-clan, subclan Gaboye, subclan Madhiban te behoren, antwoordt u weerom affirmatief. Gevraagd waar die ‘6 elawi’s’ tussen passen, zegt u de 6 elawi’s te kunnen benoemen, waarop u de Madhiban-, Tumaal-, Gaboye- en Midgan-clan opsomt en vervolgens aangeeft de andere clans vergeten te zijn. Gevraagd of dat verschillende subclans zijn of hoe dit geïnterpreteerd dient te worden, antwoordt u uitermate vaag en bovenal inconsistent dat u Midgan bent en u verder Ale Adawe bent. Verder zegt u dat Gaboye en Madhiban apart zijn, maar de Gaboye onder de zes behoort (zie notities CGVS, p. 18). Verder legde u bij de DVZ eveneens andere verklaringen af aangaande uw clanaffiliatie. Bij de DVZ verklaarde u namelijk tot de Bo[o]n-clan, subclan Madhiban te behoren. Dat u niet in staat blijkt eenduidige verklaringen te geven met betrekking tot uw clan ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.”* Ongeacht de eventuele onduidelijkheden en overlappingsen tussen de verschillende clans/beroepskaste, mag wel worden verwacht dat verzoeker er minstens in zou slagen om steeds op coherente wijze te verwijzen naar zijn clanaffiliatie/beroepskaste. Ook kan worden verwacht dat verzoeker, gelet op de Somalische context, een meer gedegen kennis zou hebben van aanwezige clans in zijn regio. De commissaris-generaal stelde in dit verband op goede gronden vast dat *“het opmerkelijk [is] dat u de Jiddo-clan niet eens benoemt als één van de aanwezige clans in Qoryooley, maar wel de Habar Gedir omschrijft als een oorspronkelijke clan. Uit de achtergrondinformatie blijkt nochtans dat deze subclan niet tot de oorspronkelijke clans van Qoryooley en zelfs bij uitbreiding van Lower Shabelle behoort”*. Waar verzoeker nog uitgebreid ingaat op het motief in de bestreden beslissing aangaande de benaming van zijn beroepskaste – en met name wijst op het gebruik van verzoeker van de beledigende terminologie – evenals op de concrete verhouding tussen de Gaboye en Midgan, kan de Raad verzoeker volgen dat de landeninformatie, zoals deze zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet eenduidig is over de precieze verhouding en al dan niet beledigende terminologie. Hoewel aldus kan worden getwijfeld aan de pertinentie van het desbetreffende motief van de commissaris-generaal, moet er rekening worden gehouden met het geheel van de

motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich, aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen, maar dit wel is in samenhang met de overige motieven, zoals *in casu* het geval is zoals blijkt uit wat voorafging en wat volgt.

4.1.6. Met betrekking tot de discriminatie van leden van de beroepsgroepen, blijkt uit de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie dat deze groepen een lage status kennen en dat ten aanzien van deze leden vaak mensenrechtenschendingen worden gepleegd, evenals verregaande discriminatie op verschillende vlakken, zoals op sociaal, politiek, gerechtelijk en economisch vlak. De beroepsgroepen worden geconfronteerd met meer ernstige discriminatie, nog vaker dan de minderheidsclans. In deze context, is het dan ook opmerkelijk dat verzoeker gedurende zijn zestienjarig verblijf in Qoryooley nooit enige discriminatie heeft meegemaakt, die verder ging dan het louter schelden dat hij rauw vlees eet. Dat er geen sprake is van een groepsvervolging van leden van beroepsgroepen, doet hieraan geen afbreuk. In zoverre de Raad uit verzoekers verwijzing naar *“En volgens enkele van de bronnen die verwerende partij gebruikt worden leden van beroepsgroepen niet per se nadeliger benadeeld dan andere Somaliërs”*, moet begrijpen dat verzoeker wenst te verwijzen naar de informatie uit het query response van Landinfo, dat leden van beroepsgroepen niet noodzakelijk meer kwetsbaar zijn voor misbruiken (*“abuses”*) dan andere Somaliërs, doet dit alleszins geen afbreuk aan de in dezelfde query response gedocumenteerde discriminatie (zie Landinfo, *“Query response Somalia: Low status groups”*, p. 4-5).

4.1.7. De Raad treedt de commissaris-generaal bij, waar hij stelt dat verzoekers geografische kennis afbreuk doet aan de beweerde herkomst uit Qoryooley. Zo stelde commissaris-generaal op goede gronden vast dat: *“Uw geografische kennis doet verdere twijfels rijzen over de door u beweerde regio van herkomst. Wanneer u namelijk gevraagd wordt iets meer over Qoryooley te vertellen, zegt u dat het in Lower Shabelle gelegen is, er een rivier aanwezig is ten oosten van de stad en er voornamelijk landbouwers en veehouders leven. Gevraagd of u zich nog andere zaken uit uw jeugd herinnert, zegt u wel een rivier te herinneren. U gevraagd welke dorpen rond Qoryooley er aan de oevers van de rivier gelegen zijn, antwoordt u: “Kurtunwaarey. Baraawe. En andere die ik ook herinner is Wanlaweyn, maar de rivier passeert daar niet. Er is ook Afgooye, Kurtunwaarey”* (zie notities CGVS, p. 8). Kurtunwaarey, Barawe, Wanlaweyn en Afgooye zijn hoofdsteden van andere districten in de regio Lower Shabelle. Deze steden liggen niet in de onmiddellijke omgeving rond Qoryooley en zijn respectievelijk een 50-, 114-, 155- en 94-tal kilometer van Qoryooley verwijderd (zie administratief dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u deze steden opnoemt wanneer u naar dorpen in de buurt van Qoryooley wordt gevraagd die aan de oevers van de rivier gelegen zijn. Gezegd dat u steden benoemt en u ook dorpen mag vermelden, somt u Farsooley en Bolo op (zie notities CGVS, p. 9). Farsooley ligt wel in het district Qoryooley, maar is eveneens ettelijke kilometers van Qoryooley verwijderd. Daarnaast ligt Farsooley niet aan de oevers van de rivier (zie administratief dossier). Het door u vermelde dorp Bolo kon daarentegen niet teruggevonden worden op de op het CGVS beschikbare kaarten U vervolgens gevraagd of u het dorp Farhaane kent, beweert u Farhaane te kennen, maar er nooit geweest te zijn. Gevraagd of u weet waar Farhaane ongeveer ligt, verklaart u daar nooit geweest te zijn, maar u denkt dat het aan de kant van de rivier ligt (zie notities CGVS, p. 9). Farhaane ligt echter enkele kilometers ten zuiden van Qoryooley en is niet aan de oevers van de rivier gelegen (zie administratief dossier). Gevraagd of u Jasiira kent, zegt u van niet. Gevraagd of u ooit over Jasiira heeft gehoord, zegt u van wel, maar weet u niet waar Jasiira gelegen is (zie notities CGVS, p. 9). Het is echter bijzonder frappant dat u Jasiira niet weet te lokaliseren, aangezien Jasiira minder dan 2 kilometer van het centrum van Qoryooley verwijderd is en net als Qoryooley aan de oevers van de rivier ligt (zie administratief dossier). Gevraagd of u het dorp Wehel kent, zegt u er ook van gehoord te hebben. Gevraagd of u weet waar Wehel ligt of welke richting u uit zou moeten wandelen of rijden, zegt u dat het richting Hamar ligt (zie notities CGVS, p. 9). Wehel ligt echter een 5-tal kilometer ten westen van Qoryooley, terwijl Mogadishu ten oosten van Qoryooley ligt (zie administratief). Het is weerom opmerkelijk dat u een dergelijk nabijgelegen dorp volledig foutief situeert. Tot slot gevraagd of u het dorp Gaay Warow kent, zegt u van niet (zie notities CGVS, p. 9). Voor iemand die verklaart sinds zijn geboorte in 1996 tot aan zijn vertrek in september 2012 onafgebroken in Qoryooley te hebben gewoond, alsook vanaf twaalfjarige leeftijd hielp in de winkel van zijn moeder waar men levensmiddelen verkocht en dus in contact stond met de inwoners van zijn dorp, mag een betere geografische kennis verwacht worden (zie notities CGVS, p. 14). Het is dan ook zeer bevreemdend dat u nabijgelegen dorpen niet kan situeren of geheel foutief situeert.” Dat uit het rapport van Landinfo van 18 oktober 2013 blijkt dat zij niet over alle dorpen in Lower Shabelle informatie hebben, verschoont geenszins de uitgebreide en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, aangaande verzoekers lacunaire en onjuiste kennis omtrent dorpen in de nabijheid van Qoryooley. Van iemand die verklaart zestien jaar lang in Qoryooley te hebben gewoond, kan nochtans worden verwacht dat hij een correct en concreet beeld kan schetsen van zijn directe en ruimere leefomgeving, *quod non in casu*.

4.1.8. Ook wat betreft de seizoenen, de natuurrampen en droogteperiodes, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat verzoekers gebrekkige kennis dienaangaande de geloofwaardigheid van de herkomst ernstig aantast. Van iemand die heel zijn leven in Qoryooley heeft gewoond, een stad waar de inwoners hoofdzakelijk leven van landbouw en veehouderij, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat deze een betere kennis heeft van de Somalische seizoenen en natuurfenomenen. De Raad wijst in het bijzonder op het motief dat: *“Wanneer u wordt gevraagd of er soms geen oogst was omwille van bepaalde natuurfenomenen, stelt u geen zware droogtes meegemaakt te hebben in de tijd dat u daar verbleef. Gevraagd of u geen periodes van droogte heeft meegemaakt toen u in Qoryooley verbleef, zegt u geen zware droogte meegemaakt te hebben voor zover u zich herinnert. Verder zegt u dat er één droogte was waarover de mensen spraken. Gevraagd over welke droogte dat ging, zegt u dat dit over de langste droogte ging, de Dabadheer. Gevraagd wanneer deze langste droogte was, zegt u het alleen gehoord te hebben. Gevraagd of u niet weet in welk jaar de Dabadheer plaatsvond, verklaart u niet te weten wanneer dat begonnen is of wanneer het eindigde. U verklaart verder dat u denkt dat u toen nog niet geboren was. Gevraagd of u sinds uw geboorte tot aan uw vertrek geen periodes van droogte heeft meegemaakt, verklaart u dit niet meegemaakt te hebben. Gevraagd of u geen periodes heeft meegemaakt waarin het niet regende en er weinig voedsel ter beschikking was, antwoordt u affirmatief (zie notities CGVS, p. 10). U weet zodus enkel naar de Dabadheer-droogte te verwijzen, waarvan u tevens de periode niet weet, namelijk 1974 – 1975. Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2010 – 2011 hard toesloeg in grote delen van Somalië, waaronder ook in de regio Lower Shabelle en het district Qoryooley. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van november 2010 tot en met augustus 2011 in uw district Qoryooley, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Diezelfde droogtemonitor toont aan dat dit de meest ernstige droogte was van de laatste jaren voor uw vertrek uit Qoryooley. Het feit dat u deze droogte niet zou kunnen herinneren tast de geloofwaardigheid van uw herkomst ernstig aan (zie administratief dossier).”* Verzoeker onderneemt geen enkele ernstige poging om deze pertinente overwegingen uit te klaren of hier een nieuw zicht op te werpen. Dat verzoeker in het geheel geen gewag heeft gemaakt van de droogteperiode van 2010-2011, plaatst het geloof in zijn regio van herkomst op zeer losse schroeven.

4.1.9. De Raad moet vaststellen dat verzoeker thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Het louter volharden dat verzoeker heeft verklaard dat zijn familieleden in de regio zouden wonen en dat hij omtrent bepaalde elementen wel antwoorden heeft verschaft, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen en de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.1.10. De Raad acht bovenstaande vaststellingen, evenals de vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit de stad Qoryooley in het gelijknamige district, gelegen in de regio Lower Shabelle en dat *“Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Qoryooley heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”*

4.1.11. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het de stad Qoryooley in het gelijknamige district, gelegen in de regio Lower Shabelle in Somalië, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES